

Křižovatka u zlínského divadla je uzavřena

ZLÍN Ve Zlíně se začala opravovat třída Tomáše Bati v křižovatce u Komerční banky a Městského divadla. Obnova povrchu vozovky potrvá do 10. července.

Povrch se zde frézuje za provozu, uzavřen je jeden jízdní pruh. Pokládka nového povrchu vozovky si však vyžádala úplné uzavření křižovatky s výjimkou trolejbusů a autobusů MHD.

„Částečná nebo úplná uzavírka provozu platí v úseku od křižovatky třídy Tomáše Bati se silnicí II/490 u Komerční banky po křižovatku s ulicemi Lorencova a Hluboká,“ uvedl mluvčí dopravního podniku Vojtěch Ceka.

Na termín státních svátků, 5. a 6. července, je naplánovaná úplná uzavírka provozu v křižovatce u Komerční banky a Městského divadla. Objízdná trasa pro veškerou dopravu mimo MHD povede po Štefánikově, ulici Díly VI, Podvesná XVII, Zálesná XII, ulici 2. května, Sokolská, Vodní a po Gahurově ulici zpět. Platit bude obousměrně. (ČTK)

Kroměříž

Město řeší výměnu pozemků útulku

Kroměříž opět jedná o výměně pozemků pod psím útulkem v lokalitě Čáпка, které chce získat od společnosti PMS Reality za pozemky ve vlastnictví města. Původní variantu radnice neschválila, pozemky prý byly důležité pro rozvoj města. Nově navrženou podpořilo v radě hnutí ANO a ČSSD, lidovcům se však ani tato verze nelíbí. Radnici končí nájemní smlouvu koncem srpna. Zastupitelé budou o směně jednat 1. září, na prvním zasedání po prázdninách. (ČTK)

Soutěž o lístky na Masters of Rock

MF DNES ve spolupráci s Agenturou Pragokonzert vyhlašuje soutěž o vstupenky na letošní ročník festivalu Masters of Rock, který se koná od 14. do 17. července v areálu líkérky Rudolf Jelínek ve Vizovicích. **Soutěžní otázka zní: Ve kterých letech vystoupila v minulosti na festivalu kapela Avantasia?** Odpovědi pošlete na soutěžní e-mail soutez.zlin@mfdnes.cz do 6. července, nepamenujte uvést celé jméno, adresu a telefon. Jména pěti výherců zveřejníme 7. července. Každý z nich získá po dvou vstupenkách, které obdrží na pokladně festivalu výměnou za voucher se svým jménem. Ten si vyvedne v redakci MF DNES ve Zlíně-Loukách.

Auto na místě pro invalidy? Řidiči už jsou pozornější

Podle policejních statistik i zkušeností lidí s postižením se situace zlepšila

Petr Skácel
redaktor MF DNES

ZLÍNSKÝ KRAJ Kvůli omezené pohyblivosti a problémům s nohou má Roman Novotný kartičku, která mu umožňuje bezplatně zaparkovat na místě pro vozíčkáře. A najít volno nemívá problém.

„Dřív se často stávalo, že místo pro invalidy bylo pořád obsazené nebo na velkém parkovišti bylo jen jedno. Teď už je to lepší. Přijde mi, že to souvisí i s tím, že těchto vymezených míst oproti třeba devadesátým létům výrazně přibýlo,“ podotkl Novotný.

Potvrzují to i čísla Městské policie Zlín. Ta v letošním roce rozdala za prvních šest měsíců jen patnáct pokut za špatné parkování na místě

vyhrazeném pro invalidy. „Oproti stavu před zhruba deseti lety je to výrazně nižší číslo. Samozřejmě se stále najdou výjimky, ale celkový trend je pozitivní. Roli hraje i fakt, že společnost je vychovanější a takové jednání odsuzuje daleko více než dříve,“ řekl zástupce velitele zlínských strážníků Pavel Janík.

O řidičák už nepřijdou

Přítomní nižší počet pokut nesouvisí s tím, že by se policisté na tento problém méně zaměřovali. Naopak, mnohdy se jim s podnětem ozvou obyvatelé.

„Lidé jsou všímaví, a když vidí, že v jejich ulici někdo stojí delší dobu na vyhrazeném místě, volají nám, ať to přijedeme prověřit,“ sdělil Janík.

Podle předsedkyně zlínské organi-

zace Svazu tělesně postižených Milady Netroufalové se přesto najdou místa, kde by mohlo být více vyznačených ploch. Například v parkovacím domě u krajského úřadu.

„Parkování se hodně kontroluje a míst výrazně přibýlo.“

Milada Netroufalová

předsedkyně zlínské organizace Svazu tělesně postižených

„Tam je asi nejhorší situace ve Zlíně, volná jsou snad jen dvě místa,“ popsala Netroufalová. „Obecně si ale také všímám, že lidé už kartičky pro invalidy nebo vyhrazená místa

nezneužívají. Hodně se to kontroluje a míst výrazně přibýlo. Když se staní nový dům, už se s nimi počítá automaticky,“ dodala.

Od roku 2009 totiž platí vyhláška, která u nově budovaných parkovišť poměrně určuje jejich počet. „Na 2 až 20 míst připadá jedno vyhrazené, na 21 až 40 míst dvě vyhrazené atd.,“ vysvětlil mluvčí zlínského magistrátu Zdeněk Dvořák.

Parkování na místě pro invalidy je přestupkem, za který hrozí ve správním řízení pokuta pět až deset tisíc korun a odtah auta. Dříve mohl dotyčný navíc přijít i o řidičák, což už dnes nehrozí.

Odlíšná situace je na parkovištích u velkých obchodních domů. „Setkávám se s tím, že hledám místo a najednou přijede většinou velké a luxusní auto, které zamíří na mís-

to pro invalidy. Kartičku přitom nemá,“ popsala Jana Martykáňová ze Zlína.

Jenže zde je třeba rozlišit, zda se jedná o veřejné, nebo soukromé a uzavřené parkoviště. Ve druhém případě, kdy se na místo vjíždí přes závoru nebo se na něm platí, se řidič přestupku nedopouští.

„Záleží na vlastníkovi, jaký režim nastaví a jak jej kontroluje,“ poznamenal Janík.

Podle zkušeností městské policie je ve Zlíně nejhorší situace na Jižních Svazích. Zejména na Podlesí III-V, kde se domy stavěly na „zeleň louce“.

„Hlavně ve večerních hodinách je to tam daleko horší než ve starší zástavbě. Počet parkovacích míst je vůči množství bytů poddimenzováno,“ dodal Janík.

Koně se učí a dostávají známky jako ve škole

TLUMAČOV Jejich hlavním posláním je odchovávat plemenné hřebce. Jenže licenci, která k tomu koně opravňuje, získá jen zlomek zvířat.

„U nás je to jako ve škole, máme tři ročníky zhruba po sedmnácti koních. Po třech letech může svazová komise vybrat takové koně, kteří dokonale splňují všechny předpoklady pro to, aby byli určeni k dalšímu rozmnožování,“ vysvětlil ředitel tlumačovského hřebčince David Olejníček při sobotním chovatelském dni, který tady uspořádali.

Takoví ideální hřebci jsou však spíše výjimkou. Přísná kritéria splní v průměru jeden za dva až tři roky. „Ti ostatní, kteří projdou třemi ročníky, jsou jako absolventi po maturitě, kteří nemají žádná zaměření. Často s nimi tedy pracujeme na dalším výcviku, abychom je pak mohli snadněji a lépe prodat“ popsal Olejníček.

Zaměstnanci hřebčince se tak v koních snaží rozvíjet to, pro co mají vlohy. Některý se hodí pro parkúr, jiný jako hobby kůň pro volné ježdění. „Záleží, jak se chovají, jestli umí dobře skákat a podobně. Například pro potřeby policistů jsou vhodní koně klidní a poslušní, kteří se nesplaší ani při výbuchu dělbuchů,“ řekl ředitel.

Školní výuka koní, kterou mají na starosti asi dvě desítky zaměstnanců hřebčince, začíná už pečlivým výběrem hříbat. Do Tlumačova míří z celé země. Hřebčinec je vybírán tak, aby každý z nich měl předpoklady stát se plemeníkem. Od majitelů je kupuje nebo pronajímá.

„Když má kůň teprve několik měsíců, samozřejmě nevíme, do čeho doroste. Často už ale během těch tří let poznáme, pro co bude mít vlo-

Tlumačovský hřebčín Práci tažných koní, akrobatickou jízdu, historické vystoupení nebo jízdní policii si v sobotu mohli prohlédnout návštěvníci chovatelského dne v Tlumačově. Lidé se navíc přesvědčili, že kolika různými činnostem se dají koně využít. Foto: Luděk Ovesný, MAFRA

hy,“ nastínil Olejníček, který vede jedno ze dvou takových zařízení v Česku.

A samotná výuka? Skládá se z každodenní práce s koněm, ale patří sem i krmění a ošetřování. Koně pak pravidelně známkuje svazová

komise. Hodnotí vzhled, charakter, pohyb i celkové chování. I zde platí paralela ze školou: někteří dostanou jedničky, jiní nedostatečnou.

Největší radost nyní v Tlumačově mají ze čtyřletého hnědáka Complimenta. Je to jediný domácí licenco-

vaný hřebec po řadě let a o jeho sperma bude zájem mezi chovateli ze všech koutů republiky.

„Odchovávat vlastní plemenyky je úspěch, který nás moc těší. Jakožto státní organizace však v tuto chvíli nemáme ambice chlubit se vítězem

závodu v Chuchli či Velké Pardubicke,“ doplnil Olejníček.

A vypadá to, že další úspěchy by se mohly dostavit už brzy. Tlumačovskou „školu“ totiž navštěvují dva velmi nadané ročníky.

— **Ondřej Holubec**

Slavný výrobce nábytku vytvořil z Bystřice město

BYSTRICE POD HOSTÝNEM Svým příchodem v polovině 19. století zásadně ovlivnil celý region. Na jihovýchodě Moravy rozjel několik továren na ohýbaný nábytek, který se v Bystřici pod Hostýnem vyrábí dodnes. Od narození podnikatele a vynálezce Michaela Thonetu uplynulo 2. července přesně 220 let.

Rodák z německého Boppardu se nejprve snažil prorazit ve Vídni, než v 50. letech 19. století přesídlil na Moravu. Zde našel bukové lesy, pracovní sílu - a inspiraci.

První továrnu založil v Koryčá-

nech, později se rozšířil i do Bystřice pod Hostýnem, kde v roce 1861 začala výroba nábytku. Do té doby malé zemědělské městečko začalo s pomocí dřevařského průmyslu obrovsky růst.

„Bystřice se díky jeho příchodu stala městem. Počet obyvatel stoupl, byla sem přivedena železniční dráha a došlo k elektrifikaci,“ uvedla správkyně bystřického muzea Eva Nedělníková.

Thonet a jeho rodina se řídili jednoduchým pravidlem: spokojený zaměstnanec lépe a s chutí pracuje.

Výrobce nábytku Michael Thonet žil v letech 1796–1871. Foto: archiv

Stavěli dělnické domy pro perspektivní zaměstnance, přivedli sem vodovod a kanalizaci, vytvořili vlastní požární „sbor“ nebo postavili nemocnici.

Firmě se dařilo a Thonetovy židle si získávaly oblibu i v cizině. Továrna v Bystřici se stala ústředím firmy, která začala dodávat produkty do celého světa. Když zakladatel podniku 3. března 1871 ve Vídni zemřel, vedení firmy plynule převzali jeho synové.

Nábytek z ohýbaného dřeva vyrábějí ve městě dodnes, současný ná-

zev TON nese firma od roku 1953, kdy vznikl jako zkratka slov „továrny ohýbaného nábytku“.

Přestože firma zahájila výrobu ve městě před 155 lety, současný pracovní postup se od těch původních příliš neliší. I dnes musí lidé napařené bukové kulatiny ohnout ručně s pomocí formy a speciální pásnice, která brání prasknutí dřeva.

„Technologie ohýbání zůstává stejná. Nové postupy zavádíme u nových modelů, ale princip výroby se nemění,“ potvrdila mluvčí firmy Anna Handlová.

Roku 1859, tedy ještě před příchodem Thonetu do Bystřice, vznikla dodnes proslulá židle č. 14.

„Oblibu si získala díky své kvalitě, pěknému designu a cenové dostupnosti. Židle je navíc lehká a dá se rozložit, což ulehčovalo její transport a pomohlo expanzi. Postupem času se z ní stala ikona firmy,“ vysvětlila Handlová.

O Thonetovi a celé firmě se mohou lidé více dozvědět v bystřickém zámku, kde je k vidění expozice historického ohýbaného nábytku. — **Vojtěch Jurák**